

Duch Bytkowski

Nr 2 (96)

7 lutego 2021





Namaszczenie. Czy aby na pewno ostatecznie?

x. Michał Mendakiewicz

Kościół katolicki wyznaje i naucza, że sakrament namaszczenia chorych jest jednym z siedmiu sakramentów Nowego Testamentu, ustanowionym przez Chrystusa, naszego Pana. Wspomina o nim św. Marek (Mk 6,13), lecz poleca go wiernym i ogłasza Apostoł Jakub. Mówi on: „Choruje ktoś wśród was? Niech wezwie kapłanów Kościoła i niech modlą się nad nim namaszczać go olejem w imię Pańskie. Modlitwa płynąca z wiary wybawi chorego i ulży mu Pan. A jeśli był w grzechach, będą mu odpuszczone” (Jk 5, 14-15).

Namaszczenie chorych nie jest sakramentem przeznaczonym tylko dla tych, którzy znajdują się w ostatecznym niebezpieczeństwie utraty życia. Niestety po dziś dzień u wielu osób pokutuje niefortunne skądinąd określenie „ostatnie namaszczenie”, jakoby przyjmujący je, niezwłocznie musiał stawić się u św. Piotra.

Odpowiednia pora na przyjęcie tego sakramentu jest już wówczas, gdy wierny znajdzie się w niebezpieczeństwie na skutek choroby lub starości. Sakrament ten może zostać ponownie udzielony, jeśli chory po wyzdrowieniu znowu ciężko zachoruje lub jeśli w czasie trwania tej samej choroby niebezpieczeństwo stanie się poważniejsze. Podstawą do przyjęcia sakramentu namaszczenia jest

stan łaski uświęcającej. Jeżeli natomiast chory ze względu na stan zdrowia (np. brak przytomności) nie może się wyświadczać, wówczas sakrament ten również odpuszcza grzechy.

Sakrament ten udziela choremu łaski Ducha Świętego, która umacnia ufność w Bogu, uzbraja przeciw pokusom szatana i trwodze śmierci. Dzięki tej pomocy chory może nie tylko znosić dolegliwości choroby, ale także je przezwyciężać i odzyskać zdrowie, jeżeli jest to pożyteczne dla zbawienia jego duszy.

Do obrzędu używa się oleju chorych (łac. *oleum infirmorum*), poświęconego przez biskupa w Wielki Czwartek. Szafarz sakramentu namaszcza czoło oraz wewnętrzną stronę dłoni chorego wypowiadając słowa: „Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego. Amen. Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie. Amen”.

Jak zauważył teolog z Salamanki, Miguel Nicolau SJ: „Jest to z pewnością sakrament tych, którzy odchodzą. Ale jest on także sakramentem tych, którzy zostają. I po to, by zostali. Sakrament, który pomaga chrześcijaninowi w czasie, tak częstym i tak ludzkim, choroby.”



Parafia – chorym.

11 luty - Światowy Dzień Chorego - wspomnienie Najświętszej Marii Panny z Lourdes

Eugenia Rostańska, Janina Sloska

11 lutego przypada wspomnienie NMP z Lourdes. Jest to także Światowy Dzień Chorego, dzień szczególnej obecności chorych i starszych we wspólnocie kościoła, ustanowiony przez Jana Pawła II w 1992 roku. Co roku, na ten dzień, papież Franciszek przysyła wiernym orędzie. Jak można przeczytać na stronie Archidiecezji Katowickiej, prezentacja orędzia Papieża Franciszka na XXIX Światowy Dzień Chorego w ramach obchodów diecezjalnych odbędzie się we wtorek 9 lutego br. o godz. 11.00 w Chorzowskim Centrum Pediatrii i Onkologii.

Również i w naszej bytkowskiej parafii, co roku w tym dniu, chorzy i starsi parafianie zapraszani są do kościoła, by wziąć udział we mszy św.

Msza w Dniu Chorego ma szczególny charakter. Połączona jest z błogosławieństwem lourdzkim, polegającym na indywidualnym błogosławieństwie Najświętszym Sakramentem nad głową każdego chorego. W 2019 i 2020 roku podczas tego nabożeństwa w naszej parafii, zostało udzielone błogosławieństwo lourdzkie, a także sakrament namaszczenia chorych.

Światowy Dzień Chorego to czas szczególnego starania i potwierdzenia troski w parafiach o chorych i o osoby starsze. W ramach tej troski, w naszej parafii organizowana była w tym dniu pomoc w przybyciu do kościoła

dla tych, którzy nie mogli przyjść o własnych siłach. Potrzebę transportu można było wcześniej zgłosić w zakrystii lub kancelarii parafialnej. Po mszy dla chorych, co roku, odbywało się spotkanie przy stole. Organizował je nasz parafialny Zespół Charytatywny. Panie z Zespołu przygotowywały poczęstunek, częstowały uczestników spotkania upieczonym przez siebie ciastem, kawą czy herbatą i słodyczami. Jak podkreśla p. Małgorzata z Zespołu, zawsze towarzyszyła temu atmosfera niezwyklej, serdeczności i radość ze spotkania. Tak było jeszcze w zeszłym roku. Ten rok i pandemia to trudne ale niezbędne zmiany, to znaczy nie ma możliwości spotkania przy stole, a także „zbiorowego” udzielania sakramentu namaszczenia.

Działania parafialne na rzecz chorych to nie tylko msza 11 lutego. Kapłani co miesiąc odwiedzają chorych i starszych parafian, zazwyczaj w I soboty miesiąca. „- Do naszych chorych i starszych parafian regularnie zanoszą też Komunię św. świeccy szafarze. Coraz więcej osób korzysta już z tej posługi” - mówił w sprawozdaniu rocznym ks. Proboszcz w 2015 r. W Duchu Bytkowskim z lutego 2018 Adam Kulig tak pisał o zadaniach nadzwyczajnych szafarzy:

„....nadzwyczajny szafarz to szczególna posługa związana z zanoszeniem Komunii Świętej chorym i starszym, by wierni ci byli



w jedności i wspólnocie z Ludem Bożym - „Communio”. Nie wolno nam zapominać, że osoby, które nie uczestniczą czynnie w Sakramencie Eucharystii nie są wyłączone ze wspólnoty! Nie wolno nigdy podchodzić do nich w ten sposób. Któż z nas może zagwarantować, że jutro nie dołączy do grona tych, którzy nie będą mogli przyjść do Kościoła.

Dlatego też należałoby postawić sobie trudne i bolesne pytanie: Do jakiej grupy wiernych docieramy co niedzielę? Niestety z doświadczenia prawie dziewięcioletniego muszę stwierdzić, iż jest to zaledwie ok. 20 % chorych zgłaszanych w czasie Świąt Wielkanocnych i 30% spośród chorych zgłoszonych przed Bożym Narodzeniem”.

O rozmiarach posługi sakramentalnej na rzecz chorych w naszej parafii świadczą liczby przytaczane przez ks. Proboszcza w Sprawozdaniach Rocznych:

2015 r.: „chorych i starszych parafian odwiedziliśmy w sumie 739 razy. W ramach tych odwiedzin 15 razy udzielono sakramentu chorych”

2016 r.: „chorych księży odwiedzili 1309 razy; sakramentu namaszczenia chorych udzielono 27 razy. - oprócz tego do chorych co niedzielę Komunię świętą zanoszą nadzwyczajni szafarze.”

2017 r.: „chorych i starszych parafian odwiedziliśmy w tym roku w sumie ponad 1080 razy”.

2018 r.: „chorych i starszych parafian odwiedziliśmy w tym roku 1261 razy”.

2019 r.: „chorych i starszych parafian odwiedziliśmy 1149 razy”.

W sprawozdaniu za rok 2019 rok ks. Pro-

boszcz wskazał na możliwości, które daje sakrament namaszczenia chorych:...Wciąż jednak niewielka liczba chorych i starszych korzysta z sakramentu namaszczenia chorych. Może wiąże się to z taką nieświadomością, że jest to sakrament, który ma przynieść umocnienie w chorobie i słabości, a także jest modlitwą o zdrowie.” (sprawozdanie głoszone w dniu 31.12.2019, Duch Bytkowski ze stycznia 2020)

W roku 2020, w czasie pandemii, ograniczone zostały możliwości kontaktów z chorymi, Ks. Proboszcz pisał w sprawozdaniu „... chorych i starszych parafian odwiedziliśmy 898 razy, zaś sakramentu chorych udzieliliśmy w domu chorego 21 razy oraz dodatkowo tym osobom, które przyjeły go w kościele w lutym podczas Dnia Chorego” (sprawozdanie głoszone w 31.12.2020 Duch Bytkowski ze stycznia 2021)

We mszy z błogosławieństwem lourdzkim i sakramentem chorych uczestniczą ci, których postawa wobec cierpienia jest szczególnym dla nas świadectwem. Jedną z uczestniczek tego nabożeństwa powiedziała w rozmowie z RD, że dzięki przystąpieniu do sakramentu pojednania, Eucharystii i błogosławieństwa lourdzkiego oraz otrzymania sakramentu chorych, choroba nagle stała się błogosławieństwem. Inaczej patrzy teraz na swoją dolegliwość. Okazało się, że dzięki cierpieniu czuje się wyróżniona, bo może współcierpieć z Jezusem, a to już jest dla niej zupełnie inna kategoria chorowania. Jeżeli swoją chorobę i wszystkie związane z nią cierpienia i niedogodności zawierzy się Jezusowi i Maryi to okazuje się, że także terapia lepiej działa. Zdarzają się prawdziwe cuda.



Pobyt w miejscu Objawień to zetknięcie się z historią uzdrowień, dokonanych za wstawiennictwem Najświętszej Marii Panny. Pierwsze cudowne uzdrowienie w Grocie Massabielskiej miało miejsce 1 marca 1858 roku. Przed grootę przyszła Katarzyna Latapie, która po upadku z drzewa zwichnęła ramię oraz złamała kości nadgarstka i palców w następstwie czego nie mogła poruszać dłońią, a dwa palce pozostały krzywe. Pchana jakąś wewnętrzną siłą obmyła dłoń w wodzie źródła, które wybiło w czasie objawień. Ze zdumieniem stwierdziła, że odzyskała dawną sprawność. Od tego czasu w Lourdes wielokrotnie miały miejsce cudowne uzdrowienia za wstawiennictwem Maryi, potwierdzone przez składane świadectwa zdarzeń. Nie zawsze są to historie odległe w czasie i dalekie od nas. Przedstawiamy świadectwo uzdrowienia, złożone przez naszą bytkowską Parafiankę.

Uzdrowienie w Lourdes

Joanna Żak

Jako dziecko nie wyobrażałam sobie życia bez Boga i Kościoła. Moja matka była osobą bardzo religijną i tak nas wychowywała. Będąc małą dziewczynką znałam historię objawień Maryi w Lourdes i w Fatimie. Zawsze marzyłam o tym, żeby znaleźć się w tych świętych miejscach. W moim życiu nastąpił taki moment, kiedy wiara została wystawiona na ciężką próbę. Musiałam wybrać życie z Bogiem lub bez Boga. Nie zawahałam się wtedy, wybrałam może to trudniejsze, ale z Bogiem. Dzisiaj muszę powiedzieć, że jestem szczęśliwą osobą, pomimo wielu cierpień i zniewag ze strony bardzo bliskiej mi osoby. Tylko dlatego, że miałam zawsze silną wiarę, nie bałam się trudności w życiu. Wiedziałam, że z pomocą Bożą pokonam wszystko.

W pewnym momencie zaczęły się poważne problemy zdrowotne. Organizm mój (...) nie wytrzymał stresów, nieprzespanych nocy i ciągłych ciosów pod

moim adresem ze strony najbliższej osoby. Wysiadło serce, a przede wszystkim kręgosłup. Były dni kiedy leżałam w łóżku bez czucia w nogach, nie byłam w stanie ruszyć nawet palcem u nogi czy głową. Każdy najmniejszy ruch powodował niesamowity ból. Nie pomagały żadne zabiegi, groził mi wózek inwalidzki. (...) Wystąpiły też pierwsze objawy choroby wieńcowej, znalazłam się w szpitalu.. Wiedziałam, że jestem potrzebna mojemu dziecku.. Zawierzyłam swoje życie Bogu i Maryi (...), wierzyłam, że Oni mnie nie opuszczą w tych najtrudniejszych dla mnie chwilach. Tak męczyłam się przez kilkanaście lat. Był to dla mnie czas wielkiej próby.

Kiedy dowiedziałam się, że moje koleżanki organizują pielgrzymkę do Lourdes, wiedziałam, że muszę tam być. Nie myślałam o uzdrowieniu, to było moje pragnienie od dziecka. Pomimo cierpień zdecydowałam się na wyjazd. (...) W dro-



dze do Lourdes zatrzymaliśmy się w Nevers, w klasztorze gdzie przebywała do śmierci siostra Bernadeta. (...) Tutaj modliłam się i prosiłam św. Bernadetę o łaskę uzdrowienia, abym mogła normalnie żyć i pracować. W Lourdes byliśmy od 14 do 16 sierpnia 1993r. W pierwszym dniu pobytu wieczorem wzięłam udział w procesji światła przez cały plac przed Bazyliką. W pewnym momencie silny ból kręgosłupa zmusił mnie do wyjścia z tej procesji, nie potrafiłam zrobić następnego kroku, miałam uczucie że padam na ziemię.

Następnego dnia, a była to sobota, koleżanka zaproponowała mi, żebym skorzystała z kąpieli w wodzie źródlanej. Była to sobota 15 sierpnia, święto Wniebowzięcia NMP. Rano po mszy świętej usiadliśmy przy basenach, było bardzo mało ludzi. Odmawialiśmy różaniec oczekując na swoją kolejkę. Przyszła kolej i na nas, mogłyśmy wejść do kabiny i przygotować się na wejście do kąpieli. Każda osoba odziana tylko w pelerynę czekała w ciszy i skupieniu. Tutaj odpowiednio wykwalifikowane osoby zapewniały opiekę każdemu pielgrzymowi. Najpierw zdjęły pelerynę i owijały prześcieradłem namoczonym w zimnej źródlanej wodzie, pomagały zejść po schodkach do basenu oraz uklęknąć. Następnie modliły się wspólnie we wskazanym języku przed figurką Matki Bożej z Lourdes i podały figurkę do ucałowania. W najmniej spodziewanym momencie zanurzyły w tej lodowatej wodzie. Po wyjściu z basenu zdjęły mokre prześcieradło i znowu nałożyły pelerynę, żeby wejść do kabiny. W drodze powrotnej do naszego

ośrodka w pewnym momencie zauważyłam, że coś zaczyna się ze mną dziać. Poczułam jak krew zaczyna krążyć w całym organizmie, poczynawszy od czubków palców rąk i nóg do głowy. Czułam się tak jakby mnie ktoś podłączył do prądu, bałam się, że zemdleję, nie mogłam iść dalej. Musiałam przystanąć na chwilę. Myślałam, że to jakieś zasłabnięcie. Nie zdawałam sobie wtedy sprawy z tego, co to oznaczało. (...) W drodze powrotnej z Lourdes zatrzymaliśmy się na dwa dni w Sanktuarium La Salette. Pobyt w tym miejscu przeżyłam bardziej niż Lourdes. Obydwa nabożeństwa wieczorne całe przepłakałam. Dopiero po kilku miesiącach pobytu w domu zauważyłam, że skończyły się moje problemy z sercem i kręgosłupem. Wtedy zaczęłam to wszystko analizować i doszłam do wniosku, że to co czułam po wyjściu z kąpieli było momentem mojego uzdrowienia. Wiedziałam, że muszę tam znowu wrócić, aby podziękować Bogu i Maryi za to uzdrowienie.

W sierpniu 1996 roku, dokładnie trzy lata później, znalazłam się ponownie w Lourdes, była to dla mnie pielgrzymka dziękczynna. W czasie pielgrzymki do Ziemi Świętej we wrześniu 2007 roku bez problemu weszłam na Górę Synaj (2285 m), pokonując w nocy kamienistą drogę oraz 700 schodów o własnych nogach. Wcześniej, w czasie choroby miałam problem z pokonaniem jednego schodka...

Dzisiaj dziękuję za to Bogu i Maryi.

Joanna Żak



Kancelaria parafialna czy Biuro Proboszcza?

Rozmowa redakcji Ducha z p. Joanną i p. Ewą, prowadzącymi kancelarię parafialną.

Redakcja DB

Jaki jest zakres zadań w pracy w kancelarii?

p. Joanna: Przyjmowanie intencji mszalnych, zapisu pogrzebu, chrztów, ślubów, dokumentacji Pierwszej Komunii, bierzmowania i inna praca biurowa, związana z administracją dokumentów parafialnych. W czasach przed pandemią były to również zapisy na wyjazdy pielgrzymkowe, organizowane przez parafie.

p. Ewa: Wszelkiego typu korespondencja, archiwizacja i porządkowanie dokumentacji, rejestr chorych na wizytę miesięczną księdza.

Czyli kancelaria parafialna to równocześnie sekretariat, biuro, administracja, archiwum i muzeum?

p. Joanna: Tak jest, bo kronikę parafialną też prowadzimy...

Stąd dokładność sprawozdania rocznego ks. Proboszcza... co zatem należy do zadań poszczególnych Pań?

p. Joanna: Zadań szczegółowo podzielonych nie mamy, wykonujemy te same prace, uzupełniając się i pomagając sobie, przekazujemy zadania na bieżąco i współpracujemy przy ich wykonaniu.

Jakie trzeba mieć przygotowanie zawodowe, co trzeba umieć by pracować w kancelarii parafialnej?

p. Joanna: Wykształcenie co najmniej średnie, podstawowe umiejętności pracy biurowej, obsługa komputera, urządzeń programów bazy danych, obsługa archiwizacyjna dokumentów, znajomość wymagań i procedur dokumentowania, zgodnie z przepisami kościelnymi.

p. Ewa: a przede wszystkim umiejętność dobrego kontaktu z ludźmi w różnych sytuacjach życiowych, znajomość procedury RODO. Mamy upoważnienia do przetwarzania danych osobowych.

Dla parafian kancelaria to miejsce zamawiania mszy, przekazu intencji na te msze, kwestia chrztów, ślubów, pogrzebów. Czy są określone wymogi i formularze dotyczące tych czynności?

p. Joanna: Są określone formularze zgłoszenia chrztu, ślubu, czy pogrzebu. Jednakowe we wszystkich parafiach, zgodnie z rozporządzeniami kurii. Pracujemy na bazie przepisów kurialnych prowadzenia kancelarii parafialnych i na Kodeksie Prawa Kanonicznego.



Np. do protokołu ślubnego, przy ślubie konkordatowym, potrzebne są: zaświadczenie z urzędu stanu cywilnego o braku przeszkód prawnych, akty chrztu z adnotacją o bierzmowaniu, zaświadczenie o odbytych naukach przedślubnych, dowody osobiste, a jeżeli przyszli małżonkowie nie są z naszej parafii, również zgoda ze swojej parafii na ślub u nas.

Czy są jakieś inne sprawy, z którymi parafianie się zgłaszają się do kancelarii?

p. Ewa: Tak, zdarza się, że przychodzą do nas osoby ze sprawami niezwiązanymi z kancelarią, ich życiowymi problemami. Jeżeli możemy, to pomagamy, ale nie we wszystkich możemy.

Nie mamy np. takiej wiedzy o sprawach konicznych, jaką mają księża.

Czy tekst intencji mszalnej może być dowolnie sformułowany przez zamawiającego? Czy ktoś go poprawia?

p. Joanna: z reguły i zwyczajowo zgłaszający intencje przygotowuje sam wcześniej tekst. Niektórzy kierują się tekstem umieszczonym w parafialnych ogłoszeniach. Do nas należy zwykła korekta. Pytamy również o umieszczenie nazwisk. Potrzebna jest bowiem na to zgoda.

p. Ewa: staramy się, by tekst miał brzmienie chrześcijańskie i by intencja była czytelna.

Czyli za ulubionego pieska nie można?

pp. Ewa, Joanna (razem): no, nie...

Jak w czasach pandemii i ograniczeń wyglądają w naszej parafii pogrzeby czy śluby?

p. Joanna: Zgodnie z wymogami państwowymi, ograniczającymi liczbę osób w po-

mieszczeniach i na ślubach i na pogrzebach. Pogrzeby mamy w kaplicy cmentarnej, której powierzchnia ogranicza liczbę osób do 29. Pozostali muszą stać w rozproszeniu, poza kaplicą. O liczbie osób i innych ograniczeniach obowiązujących są parafianie powiadamiani przy zamawianiu pogrzebu, czy ślubu. W czasie zamawiania padają pytania o ograniczenia. Podajemy zainteresowanym szczegółową informację odnoszącą się do wymogów i ograniczeń,

Czy jest prowadzony rejestr parafian i jak powstał?

p. Joanna: Jest rejestr parafian, prowadzony i uzupełniany na podstawie spisów kłędowych.

p. Ewa: albo ludzie nas sami informują, że się przeprowadzili, przychodzą i się zapisują. Zdarza się to jednak rzadko.

To ilu nas jest w parafii?

p. Joanna: ok 20 tys.

Czy trzeba się do parafii zapisać, czy mogą być to osoby spoza Bytkowa?

Do parafii mogą należeć jedynie osoby mieszkające na terenie wyznaczonym przez granice parafii, chyba, że ustanowiona zostaje gdzieś tzw. parafia personalna, ale to są nadzwyczajne sytuacje, np. może tak być w jakimś kraju, gdzie taką parafię tworzą Polacy mieszkający w kilku miastach, ale gromadzący się w jednym polskim kościele.

Którego roku sięga dokumentacja parafialna?

p. Joanna: Od 1980 roku. Wszystkie chrzty, śluby, pogrzeby, Pierwsze Komunie i bierzmowania, odkąd parafia powstała, są w księ-



gach parafialnych archiwizowane. W razie potrzeby, można otrzymać wypis własnej dokumentacji.

Co jest archiwizowane lub gromadzone jako zbiór źródeł historycznych?

p. Joanna: Jest prowadzona od początku parafii Kronika Parafialna, wszystkie zdarzenia, które miały miejsce w parafii są w niej zapisane: wizyty, goście, koncerty, przedstawienia, aktywności grup parafialnych, pielgrzymki i pielgrzymi, zdarzenia szczególne

p. Ewa: Oprócz Kroniki Parafii źródłem bieżących wydarzeń są kolejne ogłoszenia duszpasterskie, które też, zgodnie z przepisami, są archiwizowane w każdej parafii, poza tym oczywiście księgi metrykalne, księgi poszczególnych sakramentów, księgi pogrzebowe. To wszystko może służyć jako źródło historyczne. Oczywiście korzystanie z Ksiąg Parafialnych dla osób niepracujących bezpośrednio w kancelarii musi być zgodne z przepisami RODO.

Czy cmentarz też podlega formalnej administracji kancelarii parafialnej?

p. Joanna: Cmentarz podlega naszej administracji. Informujemy przy okazji pogrzebu, że miejsce grobowe zarezerwowane jest na 20 lat i po upływie tego czasu można tę rezerwację przedłużyć, albo z niej zrezygnować. W tym roku zaczęła się, po raz pierwszy na parafii, inwentaryzacja całego cmentarza w tym właśnie zakresie, jako, że pierwsze groby, które znajdują się na naszym cmentarzu są już sporo starsze niż 20 lat.

Jakie obowiązki ma kancelaria w obecnym czasie?

p. Ewa: Do nas należy m.in. przekazywanie informacji o intencjach, pogrzebach, ślu-

bach, ustalanie terminów spisywania protokołów przedślubnych, zapisywanie chorych na comiesięczną wizytę księdza, prowadzenie korespondencji, wysyłanie informacji o zawartych związkach małżeńskich i innych przyjętych sakramentach itp.

Co jest trudne a co sympatyczne w pracy parafialnego biura?

p. Ewa: Większość pracy jest sympatyczna bo kontakty z ludźmi takie są.

Trudne są natomiast sprawy związane z RODO. Ludzie często nie rozumieją, że nas też to obowiązuje i np. babcia, chce coś załatwić za wnuka, odebrać jakiś dokument a my tłumaczymy, że nie może bez upoważnienia. Jest to czasem dla nas nieprzyjemna sytuacja.

p. Joanna: Jeśli ktoś zamawia intencje np. we wrześniu już na czerwcową niedzielę to powinna być ona potwierdzona na dwa tygodnie przed tym terminem. Inaczej może zostać wykreślona z terminarza. Zamawiający zapominają o tym, nie potwierdzają intencji, narażając się na to, że my w kancelarii możemy a nawet powinniśmy taką intencję wykreślić.

Trzeba też mieć empatyczną postawę i umieć okazać współczucie przy pogrzebach a radość przy chrztach i weselach. Tym bardziej, że traktuje się kancelarię różnie. Czasem jako biuro Proboszcza a czasem jako miejsce na rozmowy o życiu.

Dziękuję za rozmowę



INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK – 08.02.2021

- 7.00 Do Miłosierdzia Bożego z prośbą o życie wieczne dla + żony, mamy, babci Reginy Jabłońskiej.
- 7.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące – z ofiar ze skarbonki.
- 8.00 Do Opatrz. Bożej z podz. za otrzymane łaski z prośbą o dalsze w intencji Anny Marcinkowskiej z okazji 93. rocz. urodzin z prośbą o zdrowie, dalszą opiekę i błóg. Boże.
- 8.00 Do Opatrz. Bożej z podz. za otrzymane łaski z prośbą o dalsze w intencji małżonków Jadwigi i Bronisława Siwiec z okazji kolejnej rocz. ślubu z prośbą o zdrowie, błóg. Boże oraz błóg. Boże dla całej rodziny.
- 18.00 Za ++ Józefę, Wojciecha i Eugeniusza Olejniczak.

WTOREK – 09.02.2021

- 7.00 Za ++ Romana i Irenę Cieślak, rodziców, rodzeństwo z obu stron.
NABOŻEŃSTWO KU CZCI ŚW. JANA PAWŁA II
- 8.00 Za ++ Urszulę Świątoniowską w 3. rocz. śmierci oraz jej syna Krzysztofa.
- 8.00 Za + mamę, babcię i prababcię Annę Sych – o łaskę życia wiecznego w niebie.
- 18.00 Za + mamę Łucję, teściową Apolonię, dusze w czyśćcu cierpiące.
- 18.00 Za + Jerzego Brzezińskiego – o dar życia wiecznego.

ŚRODA – 10.02.2021 – WSPOM. ŚW. SCHOLASTYKI, DZ.

- 7.00 Do Opatrz. Bożej z podz. za otrzym. łaski z prośbą o dalsze w intencji wnuczki Agaty w kolej. rocz. urodzin oraz o błóg. Boże dla jej rodziców i siostry.
NABOŻEŃSTWO KU CZCI MBNP
- 8.00 Za ++ Janinę Moczydłowską, jej męża, jej córkę Bożenę, syna Józefa, siostrę Reginę, rodziców i teściów.
- 8.00 Za ++ szwagra Krzysztofa Bulskiego na pam. urodzin z prośbą o pokój duszy i radość życia wiecznego.
- 18.00 Za + Romana Gardynik w 15. rocz. śmierci, ++ Edmunda Gardynik, Piotra Waluga.
- 18.00 Za + Bożenę Janus – ofiara od matki chrzestnej.

CZWARTEK – 11.02.2021 – WSPOM. NMP Z LOURDES

- 7.00 Za wstaw. NMP z Lourdes z prośbą o zdrowie dla nas, naszych bliskich i chorych z naszej wspólnoty parafialnej. – ofiara od czcicieli NMP z Lourdes.
- 8.00 Za + żonę Teresę Gałęczka w 5. rocz. śmierci.
- 10.00 Za chorych i starszych Parafian.
- 17.00 WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU.
- 18.00 Za + Barbarę Kalinowską w 11. rocz. śmierci.
- 18.00 Do Miłosierdzia Bożego za + Urszulę Myśliwiec – o dar nieba.



INTENCJE MSZALNE

PIĄTEK – 12.02.2021

- 7.00** Za ++ Józefę i Romana Kurek – ofiara od Lucyny i Bogusława Witek.
8.00 Za + Wojciecha Warakomskiego w 1. rocz. śmierci.
8.00 Do Miłosierdzia Bożego w intencji + Ryszarda z prośbą o dar życia wiecznego w niebie.
14.00 Ślub rzymski: Patrycja Romanowska i Sebastian Towarek.
18.00 W intencji Henryka z okazji urodzin oraz z prośbą o błog. boże dla Solenizanta i całej rodziny.
18.00 Do Opatrz. Bożej z podz. za dar życia z prośbą o dary Ducha Św., opiekę MB, błog. Boże dla Bogusławy z okazji 70. rocznicę urodzin oraz o błog. Boże dla całej rodziny i dla wszystkich dobrych ludzi, których spotyka na swojej drodze. /TE DEUM/
KORONKA DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

SOBOTA – 13.02.2021

- 7.00** Do Miłosierdzia Bożego o dar nieba dla + córki Renaty na pamiątkę urodzin.
8.00 Za ++ rodziców Janinę i Władysława Mośny.
8.00 Za + męża Stanisława Bednarczyk na pamiątkę urodzin, ++ synów Wojciecha i Mirosława, rodziców, teściów, dziadków – z prośbą o łaskę zbawienia.
10.00 NABOŻEŃSTWO KU CZCI MB FATIMSKIEJ - Za ++ rodziców Teresę i Czesława, braci Andrzeja i Ryszarda, bratanka Krzysztofa, teściów Wiktorię i Stanisława, pokrew. z obu stron, dusze w czyśćcu cierpiące.
14.00 Ślub rzymski: Dominika Andryszczyk i Mateusz Łęcki
18.00 Za + Irenę Skoczyńską w 6. rocz. śmierci, ++ rodziców Skoczyński, Klimza, oraz za wszystkich ++ z rodzin Klimza, Grządka, Skoczyński.

NIEDZIELA – 14.02.2021 – VI NIEDZIELA ZWYKŁA

- 7.00** Za wstaw. MB Fatimskiej o dar nawrócenia dla zatwardziałych grzeszników, zwłaszcza z naszych rodzin. Ofiara od czcicieli MB Fatimskiej.
7.00 Do Opatrz. Bożej za wstaw. MBNP z podz. za otrzym. łaski z prośbą o dalszą opiekę, zdrowie i błog. Boże w intencji Mirosława z okazji 50. rocz. urodzin. /TE DEUM/
9.00 Do Opatrz. Bożej z podz. za otrzym. łaski z prośbą o dalsze w intencji Józefa z okazji 70. rocz. urodzin oraz o błog. Boże dla całej rodziny. /TE DEUM/
10.30 Za ++ rodziców Marię i Walentego Froniów, rodzeństwo, pokrew., męża Jana Jerzyka, dusze w czyśćcu cierpiące.
10.30 Za + Lidę Szmelter – o radość życia wiecznego.
12.00 Do Opatrz. Bożej za wstaw. MB Fatimskiej z podz. za otrzym. łaski z prośbą o dalszą opiekę, zdrowie i błog. Boże z okazji 40. rocz. urodzin Iwony oraz 50. rocz. urodzin Mirosława. /T-D/
15.00 Msza św. chrzcielna.
16.30 Nieszpory.
17.00 Za ++ rodziców Agnieszkę i Stanisława, ich ++ rodziców, rodzeństwo i pokrewieństwo.
20.00 Za ++ z rodzin Kowalskich i Sobczyk.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO

- **Liturgia tygodnia:**
 - 08.02 – poniedziałek – wsp. dow. św. Hieronima Emilia-niego; św. Józefiny Bakhity;
 - 10.02 – środa – wsp. św. Scholastyki, dz.;
 - 11.02 – czwartek – wsp. dow. NMP z Lourdes;
- Dziś o godz. 16.30 zapraszamy na nieszpory niedzielne.
- W czwartek – 11.02 – przypada wspomnienie NMP z Lourdes. W tym dniu o godz. 10.00 odprawimy mszę św. w intencji chorych oraz starszych Parafian. Po mszy św. zostanie udzielone błogosławieństwo lourdskie. Tych, którzy mogą, zapraszamy na wspólną modlitwę w kościele, dla pozostałych będziemy tę mszę św. transmitować naszej stronie internetowej.
- W sobotę – 13.02 – odprawimy nabożeństwo oraz mszę św. ku czci MB Fatimskiej.
- Wszystkim życzymy Bożego błogosławieństwa na każdy dzień oraz opieki Matki Boskiej!



**Eucharystia
daje życie
2019 – 2022**